

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/6/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 20 februarie 2008

de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 47 alineatul (2), articolul 55 și articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

(1) În Rezoluția sa din 7 februarie 1994 privind dezvoltarea serviciilor poștale comunitare ⁽⁴⁾, Consiliul a identificat drept unul dintre obiectivele principale ale politicii poștale comunitare reconcilierea dintre deschiderea progresivă și controlată spre concurență a pieței serviciilor poștale și garantarea durabilă a furnizării serviciului universal.

⁽¹⁾ JO C 168, 20.7.2007, p. 74.

⁽²⁾ JO C 197, 24.8.2007, p. 37. Aviz emis în urma consultării facultative.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 11 iulie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 8 noiembrie 2007 (JO C 307 E, 18.12.2007, p. 22) și Poziția Parlamentului European din 31 ianuarie 2008.

⁽⁴⁾ JO C 48, 16.2.1994, p. 3.

(2) Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului ⁽⁵⁾ a instituit un cadru de reglementare pentru sectorul poștal la nivel comunitar, care include măsuri de garantare a unui serviciu universal și de stabilire a unor limite maxime pentru serviciile poștale pe care statele membre le pot rezerva furnizorului (furnizorilor) lor de servicii universale în vederea menținerii serviciului universal, care urmează să fie reduse în mod treptat și progresiv, precum și un calendar de luare a deciziilor privind procesul de deschidere ulterioară spre concurență a pieței, în scopul de a crea o piață internă a serviciilor poștale.

(3) Articolul 16 din tratat subliniază locul pe care îl ocupă serviciile de interes economic general în cadrul valorilor comune ale Uniunii Europene, precum și rolul acestora în promovarea coeziunii sociale și teritoriale. Acesta prevede că ar trebui să se aibă grijă ca aceste servicii să funcționeze pe baza unor principii și condiții care să le permită să își îndeplinească misiunea.

(4) Rolul pozitiv al serviciilor de interes economic general a fost subliniat de Eurobarometrul special 219 din octombrie 2005, care a indicat faptul că, în opinia utilizatorilor din întreaga Uniune Europeană, serviciile poștale sunt cele mai apreciate servicii de interes economic general, 77 % dintre persoanele chestionate răspunzând afirmativ.

(5) Întrucât constituie un instrument important de comunicare și de schimb de informații, serviciile poștale îndeplinesc un rol esențial care contribuie la obiectivele de coeziune socială, economică și teritorială din Uniune. Rețelele poștale au dimensiuni teritoriale și sociale importante, care fac posibil accesul universal la serviciile locale esențiale.

⁽⁵⁾ JO L 15, 21.1.1998, p. 14. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

- (6) Măsurile din domeniul serviciilor poștale ar trebui să fie concepute astfel încât sarcinile Comunității în conformitate cu articolul 2 din tratat, în special promovarea unei dezvoltări armonioase, echilibrate și durabile a activităților economice pe întreg teritoriul Comunității, a unui înalt nivel de ocupare a forței de muncă și de protecție socială, a unei creșteri durabile și neinflaționiste, a unui grad înalt de competitivitate și convergență a performanței economice, a creșterii nivelului de trai și a calității vieții, precum și a coeziunii economice și sociale și a solidarității între statele membre, să fie realizate ca obiective.
- (7) Piețele poștale europene au suferit schimbări dramatice în ultimii ani, evoluția lor fiind impulsionată de progresele tehnologice și concurența sporită determinată de dereglementare. Datorită globalizării, este esențial să se adopte o atitudine proactivă și în sprijinul dezvoltării, pentru a nu priva cetățenii Uniunii de beneficiile acestor schimbări.
- (8) În concluziile sale privind reexaminarea la jumătatea perioadei a Strategiei de la Lisabona, Consiliul European din 22-23 martie 2005 a reafirmat importanța finalizării pieței interne ca instrument de încurajare a creșterii economice și de creare de locuri de muncă mai numeroase și mai bune, precum și rolul important pe care serviciile eficiente de interes economic general îl joacă într-o economie competitivă și dinamică. Aceste concluzii rămân aplicabile serviciilor poștale, ca un instrument esențial de comunicare, de comerț și de coeziune socială și teritorială.
- (9) Rezoluția Parlamentului European din 2 februarie 2006 privind aplicarea Directivei poștale⁽¹⁾ a subliniat importanța socială și economică a unor servicii poștale eficiente și rolul important al acestora în cadrul Strategiei de la Lisabona, indicând faptul că măsurile de reformă luate până acum au determinat evoluții pozitive semnificative în sectorul poștal, alături de creșterea calității, a eficienței, precum și de o mai bună orientare spre satisfacerea nevoilor utilizatorilor. În rezoluția sa, Parlamentul European, având în vedere evoluțiile privind obligațiile de serviciu universal în statele membre, uneori vădit divergente, a făcut apel la Comisie, solicitându-i ca în studiul său prospectiv să se concentreze în special asupra calității serviciului universal furnizat și asupra finanțării sale viitoare și să propună, în contextul studiului respectiv, o definiție, un domeniu de aplicare și o finanțare adecvată a serviciului universal.
- (10) În conformitate cu Directiva 97/67/CE, a fost realizat un studiu prospectiv de evaluare, în cazul fiecărui stat membru, a consecințelor realizării integrale a pieței interne a serviciilor poștale comunitare în 2009 asupra serviciului universal. De asemenea, Comisia a realizat o examinare detaliată a sectorului poștal comunitar, comandând în special studii privind evoluțiile acestui sector la nivel economic, social și tehnologic, și a consultat pe larg părțile interesate.
- (11) Studiul prospectiv afirmă că obiectivul fundamental de asigurare a furnizării durabile a unui serviciu universal care să corespundă standardelor de calitate stabilite de către statele membre în conformitate cu Directiva 97/67/CE poate fi realizat pe întreg teritoriul Comunității până în 2009, fără a fi necesară menținerea unui domeniu rezervat.
- (12) Deschiderea progresivă și treptată spre concurență a piețelor serviciilor poștale a oferit furnizorilor de serviciu universal timp suficient pentru a pune în practică măsurile de modernizare și restructurare necesare pentru asigurarea viabilității lor pe termen lung, în noile condiții de piață, și a permis statelor membre să își adapteze sistemele de reglementare la un mediu mai deschis. În plus, statele membre pot să se folosească de oportunitatea oferită de perioada de tranșpunere, precum și de perioada considerabilă de timp necesară pentru introducerea unei concurențe efective, pentru a continua, dacă este cazul, modernizarea și restructurarea furnizorilor de serviciu universal.
- (13) Studiul prospectiv demonstrează că domeniul rezervat nu ar mai trebui să fie soluția preferată pentru finanțarea serviciului universal. Această evaluare ia în considerare interesele Comunității și ale statelor membre cu privire la realizarea pieței interne și a potențialului acesteia de a genera creștere economică și ocuparea forței de muncă, precum și de a garanta disponibilitatea unui serviciu de interes economic general eficient pentru toți utilizatorii. În consecință, este oportună confirmarea datei finale pentru realizarea pieței interne a serviciilor poștale.
- (14) Există o serie de factori care acționează ca forțe motoare pentru schimbare în sectorul poștal, în special cererea și evoluția nevoilor utilizatorilor, schimbările organizaționale, automatizarea și introducerea de noi tehnologii, înlocuirea prin mijloace electronice de comunicare și deschiderea pieței. Pentru a face față concurenței, pentru a răspunde noilor cerințe ale consumatorilor și a asigura noile surse de finanțare, furnizorii de servicii poștale își pot diversifica activitățile, furnizând servicii de comerț electronice sau alte servicii ale societății informaționale.

⁽¹⁾ JO C 288 E, 25.11.2006, p. 77.

- (15) Furnizorii de servicii poștale, inclusiv furnizorii de serviciu universal desemnați, sunt stimulați să își îmbunătățească eficiența în urma noilor provocări concurențiale (precum digitalizarea și comunicațiile electronice), care diferă față de serviciile poștale tradiționale, fapt care va contribui în sine la o creștere majoră a competitivității.
- (16) Deschiderea completă a pieței va contribui la extinderea dimensiunii generale a piețelor poștale. Aceasta va contribui, de asemenea, la menținerea unor locuri de muncă durabile și de calitate în rândul furnizorilor de serviciu universal, și va facilita crearea de noi locuri de muncă în cadrul altor operatori, precum și al noilor operatori intrați pe piață și al sectoarelor economice aferente. Prezenta directivă nu aduce atingere competenței statelor membre de a reglementa condițiile de ocupare a forței de muncă în sectorul serviciilor poștale, fapt care nu ar trebui, cu toate acestea, să conducă la o concurență neloială. Considerentelor de ordin social ar trebui să li se acorde importanța cuvenită în pregătirea deschiderii pieței poștale.
- (17) Transportul privit în mod individual nu ar trebui considerat serviciu poștal. Serviciile de publicitate prin poștă care constau exclusiv în materiale de reclamă, de marketing sau de publicitate și conținând un mesaj identic, cu excepția numelui, a adresei și a numărului de identificare al destinatarului, poate fi considerat trimitere de corespondență.
- (18) Creșterea competitivității ar trebui să permită în continuare sectorului poștal să fie integrat în modurile alternative de comunicare și să permită îmbunătățirea calității serviciilor furnizate unor utilizatori din ce în ce mai exigenți.
- (19) Rețelele poștale rurale, printre altele cele din regiunile muntoase și insulare, joacă un rol important în integrarea întreprinderilor în economia națională și globală și în menținerea coeziunii din punct de vedere social și al ocupării forței de muncă. De asemenea, oficiile poștale rurale din regiunile periferice pot oferi o importantă rețea de infrastructură de acces la noile servicii de comunicații electronice.
- (20) Evoluțiile înregistrate pe piețele comunicațiilor, tangențiale acestui sector, au avut un impact diferit asupra diverselor regiuni ale Comunității, asupra diverselor segmente ale populației și asupra utilizării serviciilor poștale. Ar trebui să fie menținută coeziunea teritorială și socială și, având în vedere că statele membre pot adapta anumite caracteristici specifice ale serviciului pentru a răspunde cererii locale, prin recurgerea la flexibilitatea prevăzută în Directiva 97/67/CE, este oportun să se mențină integral serviciul universal și cerințele de calitate aferente, prevăzute în Directiva 97/67/CE. Este oportun să se precizeze, în conformitate cu practicile existente, că statele membre ar trebui să presteze servicii de colectare și livrare a corespondenței numai în zilele lucrătoare ale săptămânii, care nu sunt considerate sărbători legale, potrivit legislației naționale. Pentru a garanta că deschiderea pieței continuă să fie în beneficiul tuturor utilizatorilor, în special al consumatorilor și al întreprinderilor mici și mijlocii, statele membre ar trebui să monitorizeze și să supravegheze evoluția pieței. Acestea ar trebui să ia măsuri de reglementare adecvate, astfel cum sunt permise în temeiul Directivei 97/67/CE, pentru a garanta că gradul de accesibilitate la serviciile poștale continuă să satisfacă nevoile utilizatorilor, inclusiv garantând, dacă este cazul, un număr minim de servicii la același punct de acces și, în special, existența unei densități adecvate a punctelor de acces la serviciile poștale în regiunile rurale și periferice.
- (21) Serviciul universal garantează, în principiu, o colectare și o livrare a corespondenței la domiciliul sau sediul oricărei persoane fizice sau juridice, în fiecare zi lucrătoare, inclusiv în regiunile periferice sau slab populate.
- (22) Furnizarea unor servicii poștale de înaltă calitate contribuie semnificativ la atingerea obiectivelor de coeziune socială și teritorială. Comerțul electronic, în special, oferă regiunilor periferice și slab populate noi oportunități de participare la viața economică, pentru care furnizarea unor servicii poștale de calitate reprezintă o premisă importantă.
- (23) Directiva 97/67/CE a instituit o preferință pentru furnizarea serviciului universal prin desemnarea furnizorilor de serviciu universal. Statele membre pot impune ca serviciul universal să fie furnizat pe întregul teritoriu național. O concurență mai extinsă și posibilități de alegere mai extinse implică necesitatea ca statele membre să dispună de o mai mare flexibilitate în determinarea celui mai eficient și adecvat mecanism de garantare a disponibilității serviciului universal, respectând în același timp principiile de obiectivitate, transparență, nediscriminare, proporționalitate și de denaturare minimă a pieței, principii necesare pentru garantarea furnizării libere a serviciilor poștale pe piața internă. Statele membre pot aplica unul dintre următoarele elemente sau o combinație a acestora: furnizarea serviciului universal prin mecanismele pieței, desemnarea uneia sau a mai multor întreprinderi care să furnizeze diferite elemente ale serviciului universal sau care să acopere diferite părți ale teritoriului și achizițiile publice de servicii.

În cazul în care un stat membru decide să desemneze una sau mai multe întreprinderi pentru furnizarea serviciului universal sau pentru furnizarea diverselor componente ale acestuia, trebuie să se asigure că cerințele de calitate privind serviciul universal sunt impuse furnizorilor de serviciu universal în mod transparent și proporțional. În cazul în care un stat membru desemnează mai multe întreprinderi, acesta ar trebui să se asigure că nu există suprapuneri între obligațiile de serviciu universal.

- (24) Este important ca utilizatorii să fie pe deplin informați cu privire la serviciile universale furnizate și ca furnizorii de servicii poștale să fie informați cu privire la drepturile și obligațiile furnizorului (furnizorilor) de serviciu universal. Statele membre ar trebui să asigure faptul că utilizatorii rămân pe deplin informați cu privire la caracteristicile și accesibilitatea serviciilor specifice furnizate. Statele membre ar trebui să asigure punerea la dispoziție a tuturor acestor informații. Cu toate acestea, în acord cu flexibilitatea sporită acordată în favoarea statelor membre, este oportun să se asigure furnizarea serviciului universal în alte moduri decât desemnarea furnizorului (furnizorilor) serviciului universal, pentru a acorda statelor membre flexibilitatea de a decide asupra modului în care aceste informații urmează să fie puse la dispoziția publicului.
- (25) Pe baza studiilor efectuate și în vederea valorificării depline a potențialului pieței interne a serviciilor poștale, este oportun să se pună capăt utilizării domeniului rezervat și a drepturilor speciale ca mod de asigurare a faptului că serviciul universal este finanțat.
- (26) Este posibil ca în anumite state membre să fie în continuare necesară finanțarea externă a costului net rezidual al serviciului universal. Prin urmare, este oportun să se precizeze în mod explicit, în măsura în care este necesar și se justifică în mod corespunzător, alternativele disponibile pentru finanțarea serviciului universal, lăsând în același timp la latitudinea statelor membre alegerea mecanismelor de finanțare care urmează să fie aplicate. Aceste alternative includ recurgerea la proceduri de achiziții publice inclusiv, astfel cum se prevede în directivele privind achizițiile

publice, dialogul competitiv sau procedurile negociate, cu sau fără publicarea unui anunț de intenție și, ori de câte ori obligațiile de serviciu universal determină costuri nete ale serviciului universal și reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul de serviciu universal desemnat, compensarea publică și repartizarea costurilor între furnizorii de servicii și/sau utilizatori în mod transparent, prin contribuții la un fond de compensare. Statele membre pot recurge la alte mijloace de finanțare permise de dreptul comunitar, cum ar fi de a decide, în cazul și în măsura în care este necesar, alocarea, integrală sau parțială, a profitului pe care furnizorii de serviciu universal îl obțin din activități care sunt în afara sferei serviciului universal pentru finanțarea costului net al serviciului universal, în măsura în care acest lucru este în conformitate cu tratatul. Fără a aduce atingere obligației statelor membre de a respecta regulile din tratat privind ajutorul de stat, inclusiv obligațiile specifice de notificare existente în acest context, statele membre pot notifica Comisiei mecanismele financiare folosite pentru a acoperi orice costuri nete ale serviciului universal, care ar trebui reflectate în rapoartele periodice pe care Comisia ar trebui să le prezinte Parlamentului European și Consiliului privind aplicarea Directivei 97/67/CE.

- (27) Furnizorii de servicii poștale pot fi obligați să contribuie la finanțarea serviciului universal în cazurile în care se instituie un fond de compensare. În vederea determinării întreprinderilor cărora li s-ar putea solicita să contribuie la fondul de compensare, statele membre ar trebui să analizeze dacă, din perspectiva utilizatorilor, serviciile furnizate de aceste întreprinderi pot fi considerate servicii care intră în sfera serviciului universal, deoarece sunt substituibile, într-un grad suficient de mare, serviciului universal, luând în considerare caracteristicile acestora, inclusiv pe cele care aduc un plus de valoare, precum și utilizarea preconizată și modul de tarifare. Nu este necesar ca aceste servicii să aibă toate caracteristicile serviciului universal, precum livrarea zilnică sau acoperirea națională completă.
- (28) Pentru a respecta principiul proporționalității în stabilirea contribuției impuse acestor întreprinderi la costul de furnizare a serviciului universal într-un stat membru, statele membre ar trebui să utilizeze criterii transparente și nediscriminatorii, precum cota-parte a întreprinderilor respective în activitățile care intră în sfera serviciului universal din statul membru respectiv. Statele membre pot impune furnizorilor care au obligația de a contribui la un fond de compensare, să introducă o separație contabilă adecvată pentru a asigura funcționarea fondului.

- (29) Principiile de transparență, nediscriminare și proporționalitate, astfel cum sunt prevăzute în prezent în Directiva 97/67/CE, ar trebui să fie aplicate în continuare oricărui mecanism de finanțare, iar orice decizie din acest domeniu ar trebui să se bazeze pe criterii transparente, obiective și ușor de verificat. În special, costul net al serviciului universal ar trebui să se calculeze, sub supravegherea autorității naționale de reglementare, ca diferență dintre costul net pentru un furnizor de serviciu universal desemnat care își desfășoară activitatea cu respectarea obligațiilor de serviciu universal și costul net pentru un furnizor care nu funcționează cu obligații de serviciu universal. Calculul ar trebui să ia în considerare toate celelalte elemente relevante, inclusiv orice beneficii comerciale care revin unui furnizor de servicii poștale desemnat să asigure serviciul universal, dreptul de a realiza un profit rezonabil și măsurile de stimulare a rentabilității.
- (30) În cazurile în care statele membre decid să pună la dispoziția publicului, pe teritoriul lor național, servicii suplimentare sau complementare, cu excepția celor privitoare la obligațiile de serviciu universal, astfel cum sunt definite în prezenta directivă, ca de exemplu distribuirea pensiilor sau a mandatelor poștale în zonele rurale, aceste servicii nu ar trebui să facă obiectul niciunui mecanism de compensare care necesită contribuția anumitor întreprinderi. Dacă este cazul, statele membre pot acorda finanțare pentru astfel de servicii suplimentare sau complementare, în conformitate cu regulile din tratat privind ajutorul de stat. Excepționând cazul furnizorului (furnizorilor) serviciului universal, autorizațiile nu pot fi condiționate de obligația de a furniza astfel de servicii suplimentare.
- (31) În cazul statelor membre care au aderat la Uniune după intrarea în vigoare a Directivei 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 de modificare a Directivei 97/67/CE privind continuarea deschiderii spre concurență a serviciilor poștale ale Comunității⁽¹⁾ și care este posibil să se fi confruntat cu dificultăți deosebite în ceea ce privește adaptarea piețelor proprii de servicii poștale, deoarece s-au alăturat procesului de reformă poștală într-o etapă ulterioară, precum și în cazul unor state membre cu o populație redusă și o dimensiune geografică limitată, care au anumite caracteristici specifice ale serviciilor poștale, precum și în cazul statelor membre cu o topografie deosebit de dificilă, cu un număr foarte mare de insule, este oportun să se prevadă posibilitatea amânării pentru o perioadă de timp limitată a datei de punere în aplicare a prezentei directive, pentru a continua rezervarea serviciilor pentru furnizorul (furnizorii) lor de serviciu universal, sub rezerva notificării către Comisie. Ținând seama de natura excepțională a unei astfel de posibilități, este de asemenea oportun, în cadrul acestei perioade limitate și pentru un număr limitat de servicii, să se permită statelor membre care și-au deschis complet piețele să refuze acordarea autorizației de funcționare pe teritoriul lor a monopolurilor care operează în alte state membre.
- (32) Comisia ar trebui să acorde asistență statelor membre privind diferite aspecte ale punerii în aplicare a prezentei directive, inclusiv cu privire la calculul unui eventual cost net. De asemenea, cooperarea între autoritățile naționale de reglementare, în vederea dezvoltării în continuare a criteriilor de referință și a orientărilor în acest domeniu, ar trebui să contribuie la aplicarea armonizată a prezentei directive.
- (33) Ar trebui să se permită statelor membre să aplice un sistem de autorizații generale și licențe individuale în cazul în care acest lucru este justificat și proporțional cu obiectivul urmărit. Cu toate acestea, după cum a fost evidențiat în cel de-al treilea raport privind aplicarea Directivei 97/67/CE, este necesar să se continue armonizarea condițiilor care ar putea fi introduse, pentru a reduce obstacolele nejustificate pentru furnizarea de servicii pe piața internă. În acest context, statele membre pot, spre exemplu, să ofere furnizorilor de servicii poștale posibilitatea de a alege între obligația de a furniza un serviciu și obligația de a contribui financiar la costurile acestui serviciu furnizat de un alt furnizor, dar nu ar trebui să mai fie autorizate să impună concomitent o obligație de a contribui la un mecanism de repartizare a costurilor și obligații privind serviciul universal sau obligații de calitate menite să urmărească același scop. De asemenea, este oportun să se precizeze că anumite dispoziții privind autorizațiile generale și acordarea de licențe nu ar trebui să se aplice furnizorilor desemnați ai serviciului universal.
- (34) Într-un mediu în care mai multe întreprinderi poștale prestează servicii în domeniul serviciului universal, este oportun să se impună tuturor statelor membre să evalueze dacă anumite elemente ale infrastructurii poștale sau anumite servicii furnizate în general de furnizorii ai serviciului universal ar trebui să devină accesibile și pentru alți operatori care prestează servicii similare, pentru a promova o concurență efectivă și/sau pentru a proteja toți utilizatorii prin asigurarea calității generale a serviciului poștal. În cazul în care există furnizori de serviciu universal cu rețele poștale regionale, statele membre ar trebui să evalueze, de asemenea, interoperabilitatea acestora și, în cazul în care este necesar, să asigure această interoperabilitate pentru a preveni obstacolele intervenite în transportul rapid al expedierilor poștale. Întrucât situația juridică și comercială a acestor elemente și servicii diferă de la un stat membru la altul, este oportun să se impună statelor membre doar să adopte o decizie documentată cu privire la necesitatea, întinderea și tipul instrumentului de reglementare, inclusiv, după caz, în ceea ce privește repartizarea costurilor. Această dispoziție nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a adopta măsuri care să asigure accesul la rețeaua poștală, în condiții de transparență și fără discriminare.

(¹) JO L 176, 5.7.2002, p. 21.

- (35) Statele membre ar trebui să garanteze că, în momentul în care prelucrează date cu caracter personal în conformitate cu Directiva 97/67/CE, furnizorii serviciilor poștale aplică dispozițiile naționale și comunitare cu privire la protecția datelor personale, în special cele stabilite prin Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾.
- (36) Dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor naționale care reglementează condițiile de expropriere pentru organizarea prestării serviciului universal.
- (37) Având în vedere importanța serviciilor poștale pentru nevăzători sau persoanele cu deficiențe de vedere, este oportun să se confirme că deschiderea pieței nu ar trebui să împiedice continuarea furnizării, de către furnizorul (furnizorii) de serviciu universal, a anumitor servicii gratuite, introduse de statele membre în conformitate cu obligațiile internaționale aplicabile, pentru nevăzători și persoanele cu deficiențe de vedere.
- (38) Într-un mediu perfect competitiv, este important, atât pentru echilibrul financiar al serviciului universal, cât și pentru limitarea denaturărilor pieței, să nu existe derogări de la principiul potrivit căruia prețurile reflectă condiții și costuri comerciale normale decât în vederea protejării intereselor publice. Acest obiectiv ar trebui să fie atins în măsura în care se permite, în continuare, statelor membre să mențină tarife uniforme pentru corespondența cu tarif unitar, serviciul cel mai frecvent folosit de consumatori, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii. Statele membre pot, de asemenea, să continue aplicarea de tarife uniforme pentru alte tipuri de expedieri, precum ziarele și cărțile, pentru protejarea interesului public general, cum ar fi accesul la cultură, garantarea participării la o societate democratică (libertatea presei) sau coeziunea regională și socială.
- (39) Pentru furnizarea unor servicii pentru toți utilizatorii, inclusiv întreprinderi, expeditori de corespondență masivă sau colectori de corespondență de la utilizatori diferiți, furnizorii de serviciu universal se pot bucura de mai multă flexibilitate în raport cu prețurile, în conformitate cu principiul orientării în funcție de costuri. Tarifele ar trebui să ia în considerare costurile evitate în raport cu serviciul standard care acoperă totalitatea prestațiilor de servicii pentru colectarea, sortarea, transportul și livrarea corespondenței individuale.
- (40) Având în vedere caracteristicile naționale specifice implicate în reglementarea condițiilor în care furnizorul de serviciu universal existent trebuie să funcționeze într-un mediu perfect competitiv, este oportun să se ofere în continuare statelor membre libertatea de a decide asupra celei mai bune modalități de supraveghere a subvențiilor încrucișate.
- (41) În vederea tranziției spre o piață pe deplin competitivă și pentru a evita ca subvenționarea încrucișată să afecteze negativ concurența, este oportun să se impună în continuare statelor membre să mențină obligația impusă furnizorilor de serviciu universal de a ține evidențe contabile separate și transparente, sub rezerva adaptărilor necesare.
- Această obligație ar trebui să ofere autorităților naționale de reglementare, autorităților în materie de concurență și Comisiei informațiile necesare pentru a adopta decizii privind serviciul universal și a supraveghea echitatea condițiilor de piață, până în momentul în care concurența devine efectivă. Cooperarea între autoritățile naționale de reglementare în vederea dezvoltării în continuare a criteriilor de referință și a orientărilor în domeniu ar trebui să contribuie la aplicarea armonizată a acestor reglementări.
- Ținerea unor evidențe contabile separate și transparente ar trebui să ofere statelor membre și autorităților naționale de reglementare ale acestora informații contabile suficient de detaliate pentru a:
- adopta decizii privind serviciul universal;
 - fi folosite ca date preliminare pentru a determina dacă obligațiile de serviciu universal impuse atrag costuri nete și reprezintă o povară financiară inechitabilă pentru furnizorul serviciului universal;
 - garanta faptul că tarifele aplicate serviciului universal respectă principiile de tarifare astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă;
 - garanta conformitatea cu principiile cheltuielilor terminale astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă; și
 - controla echitatea condițiilor de piață până în momentul în care concurența devine efectivă.

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

(42) În conformitate cu reglementările existente în alte sectoare de servicii și în vederea sporirii protecției consumatorilor, este oportun să nu se mai limiteze aplicarea principiilor minime privind procedurile de tratare a plângerilor la furnizorii serviciului universal. Pentru a crește eficacitatea procedurilor de tratare a plângerilor, este oportun să se încurajeze utilizarea procedurilor extrajudiciare de soluționare a litigiilor, astfel cum sunt stabilite în Recomandarea 98/257/CE a Comisiei din 30 martie 1998 privind principiile aplicabile organismelor responsabile cu soluționarea extrajudiciară a litigiilor în materie de consum ⁽¹⁾ și în Recomandarea 2001/310/CE a Comisiei din 4 aprilie 2001 privind principiile care se aplică organismelor pentru soluționarea pe cale extrajudiciară, prin consens, a litigiilor în materie de consum ⁽²⁾. Interesele consumatorilor ar fi astfel promovate printr-o interoperabilitate sporită între operatori, care decurge din accesul la anumite elemente de infrastructură și servicii și obligația de cooperare între autoritățile naționale de reglementare și organele de protecție a consumatorilor.

Pentru a proteja interesele utilizatorilor în caz de furt, pierdere sau deteriorare a corespondenței, statele membre ar trebui să introducă, acolo unde este justificat, un sistem de rambursare și/sau compensare.

(43) Directiva 97/67/CE prevede că anumite măsuri trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽³⁾.

(44) Decizia 1999/468/CE a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE, care a introdus procedura de reglementare cu control pentru adoptarea măsurilor care au un domeniu de aplicare general și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale unui instrument de bază adoptat în conformitate cu procedura menționată la articolul 251 din tratat, printre altele prin suprimarea unor astfel de elemente sau prin completarea instrumentului cu noi elemente neesențiale.

(45) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte măsuri în ceea ce privește modificarea ulterioară a standardelor de calitate a serviciilor în funcție de progresul tehnic sau evoluțiile pieței, precum și de condiții standardizate pentru monitorizarea independentă a performanței de către organisme independente.

Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale Directivei 97/67/CE, printre altele prin completarea acesteia cu noi elemente neesențiale, aceste măsuri trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

(46) Comitetul care asistă Comisia în conformitate cu Directiva 97/67/CE ar trebui să urmărească evoluția furnizării serviciului universal în statele membre.

(47) Este probabil ca rolul pe care îl au autoritățile naționale de reglementare să rămână esențial, în special în acele state membre în care tranziția spre concurență nu este încă realizată în totalitate. În conformitate cu principiul separării funcțiilor de reglementare și de funcționare, statele membre ar trebui să garanteze independența autorității sau autorităților naționale de reglementare, asigurând astfel imparțialitatea deciziilor acestora. Această obligație de independență nu aduce atingere autonomiei instituționale, nici obligațiilor constituționale ale statelor membre sau principiului neutralității, stabilit la articolul 295 din tratat, privind normele de reglementare a regimului proprietății care se aplică în statele membre. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să dispună de toate resursele necesare în materie de personal, competențe și mijloace financiare, pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

(48) Datorită implicării frecvente a diferitor organisme naționale în exercitarea funcțiilor de reglementare, este oportun să se introducă cerințe de transparență în alocarea sarcinilor, precum și să se solicite diverselor organe relevante însărcinate cu reglementarea acestui sector, cu aplicarea normelor privind concurența și cu tratarea aspectelor legate de consumatori să coopereze în vederea garantării unei îndepliniri eficiente a atribuțiilor lor.

(49) Orice parte care face obiectul unei decizii luate de o autoritate națională de reglementare ar trebui să aibă dreptul la o cale de atac în fața unui organism independent de autoritatea respectivă. Acest organism poate fi o instanță. Procedura căii de atac nu aduce atingere repartiției competențelor în cadrul sistemelor judiciare naționale și nici drepturilor persoanelor fizice sau entităților juridice prevăzute în temeiul legislației naționale. În așteptarea încheierii acestor proceduri, este necesar să se asigure valabilitatea temporară a deciziilor autorităților naționale de reglementare, în vederea asigurării securității juridice și a securității comerciale.

⁽¹⁾ JO L 115, 17.4.1998, p. 31.

⁽²⁾ JO L 109, 19.4.2001, p. 56.

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

- (50) În îndeplinirea sarcinilor care le revin în conformitate cu Directiva 97/67/CE, autoritățile naționale de reglementare ar trebui, în cazul în care este necesar, să coopereze cu alte organisme de reglementare din statele membre și cu Comisia. Acest lucru ar favoriza dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale și ar contribui la asigurarea unei aplicări coerente, în toate statele membre, a dispozițiilor stabilite în prezenta directivă, în special în domeniile în care legislația națională de punere în aplicare a legislației comunitare acordă autorităților naționale de reglementare competențe discreționare considerabile pentru aplicarea normelor corespunzătoare. Această cooperare ar putea avea loc, printre altele, în cadrul comitetului care asistă Comisia în conformitate cu directiva sau în cadrul unui grup format din autorități europene de reglementare. Statele membre ar trebui să decidă ce organisme sunt autorități naționale de reglementare în scopul directivei.
- (51) Autoritățile naționale de reglementare trebuie să colecteze informații de la actorii de pe piață pentru a-și desfășura sarcinile în mod eficace. Solicitățile de informații trebuie să fie proporționale și să nu impună o povară nejustificată întreprinderilor. Comisia poate avea nevoie, de asemenea, să colecteze astfel de informații pentru a-și putea îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul dreptului comunitar. Destinatarul informațiilor ar trebui să asigure confidențialitatea acestora în conformitate cu normele în vigoare.
- (52) Pentru a asigura informarea Parlamentului European și a Consiliului cu privire la evoluția pieței interne a serviciilor poștale, Comisia ar trebui să prezinte periodic instituțiilor respective rapoarte privind aplicarea Directivei 97/67/CE.
- (53) Prezenta directivă nu afectează dreptul muncii, respectiv orice prevedere legală sau contractuală privind condițiile de angajare și de muncă, inclusiv sănătatea și securitatea la locul de muncă și relația dintre angajatori și lucrători, aplicată de statele membre în conformitate cu legislația națională care este în conformitate cu dreptul comunitar. În egală măsură, prezenta directivă nu afectează legislația statelor membre privind asigurările sociale. După caz, statele membre pot reflecta condițiile de muncă în procedurile de autorizare, în acord cu principiile transparenței și proporționalității.
- (54) Statele membre ar trebui să asigure că sunt înființate suficiente puncte de acces, care țin seama de nevoile utilizatorilor din regiuni rurale și slab populate. Statele membre ar trebui să asigure o densitate adecvată a punctelor de acces în zonele respective pentru a satisface obligația de serviciu universal.
- (55) În vederea menținerii cadrului de reglementare a sectorului poștal, ar trebui ca data la care expiră Directiva 97/67/CE să fie eliminată. Dispozițiile care nu au fost modificate de prezenta directivă continuă să se aplice. Serviciile pe care statele membre pot continua să le rezerve, în perioada de punere în aplicare, sunt cele specificate în Directiva 97/67/CE.
- (56) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume realizarea unei piețe interne a serviciilor poștale comunitare, asigurarea unui nivel comun al serviciului universal pentru toți utilizatorii și instituirea unor principii armonizate pentru reglementarea serviciilor poștale, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (57) Prin urmare, Directiva 97/67/CE ar trebui modificată în consecință.
- (58) Prezenta directivă este în concordanță cu alte instrumente comunitare privind serviciile. În cazul unui conflict între o dispoziție a prezentei directive și o dispoziție a unui alt instrument comunitar, în special Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile de pe piața internă⁽¹⁾, dispozițiile prezentei directive au întâietate și se aplică pe deplin sectorului poștal.
- (59) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării normelor din tratat privind concurența și libertatea de a furniza servicii. În măsura în care mecanismele pentru finanțarea serviciului universal implică, sub orice formă, un ajutor acordat de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat, prezenta directivă nu aduce atingere obligației statelor membre de a respecta normele din tratat privind ajutorul de stat.

(¹) JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

(60) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul comunității, propriile tabele care să ilustreze, în măsura posibilului, corespondența între prezenta directivă și măsurile de transpunere, și să le facă publice,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 97/67/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Prezenta directivă stabilește norme comune privind:

- condițiile care reglementează furnizarea de servicii poștale;
- furnizarea unui serviciu poștal universal în cadrul Comunității;
- finanțarea serviciilor universale în condiții care garantează furnizarea permanentă a acestor servicii;
- principiile de tarificare și transparența contabilă pentru furnizarea serviciului universal;
- stabilirea standardelor de calitate pentru furnizarea serviciului universal și instituirea unui sistem pentru a asigura respectarea standardelor respective;
- armonizarea standardelor tehnice;
- crearea unor autorități naționale de reglementare independente.”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. «servicii poștale» înseamnă serviciile care implică colectarea, sortarea, transportul și livrarea trimiterilor poștale;”;

(b) se introduce următorul punct:

„1a. «furnizor de servicii poștale» înseamnă o întreprindere care furnizează unul sau mai multe servicii poștale;”;

(c) la punctul 2, cuvintele „rețea poștală publică” se înlocuiesc cu „rețea poștală”;

(d) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. «puncte de acces» înseamnă instalații fizice, incluzând cutiile poștale puse la dispoziția publicului fie pe drumul public, fie la locația furnizorului (furnizorilor) de servicii poștale, unde trimerile poștale pot fi introduse în rețeaua poștală de către expeditori;”;

(e) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. «colectare» înseamnă operația de colectare a trimiterilor poștale de către un furnizor de servicii poștale;”;

(f) punctul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„6. «trimitere poștală» înseamnă o trimitere adresată în forma finală, în care trebuie să fie transportată de către furnizorul serviciului poștal. Pe lângă trimerile de corespondență, asemenea trimiteri includ și, de exemplu, cărți, cataloage, ziare, publicații periodice și colete poștale care conțin mărfuri cu sau fără valoare comercială;”;

(g) punctul 8 se elimină;

(h) punctul 12 se elimină;

(i) punctul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„13. «furnizor de serviciu universal» înseamnă furnizorul public sau privat al serviciului poștal care asigură totalitatea sau o parte a serviciului universal poștal într-un stat membru, a cărui identitate a fost notificată Comisiei în conformitate cu articolul 4;”;

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

(j) punctul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„14. «autorizații» înseamnă orice autorizație care stabilește drepturi și obligații specifice sectorului poștal și care permite întreprinderilor să furnizeze servicii poștale și, după caz, să instaleze și să opereze rețele proprii pentru furnizarea unor astfel de servicii, sub forma unei autorizații generale sau licențe individuale astfel cum sunt definite în continuare:

— «autorizație generală» înseamnă o autorizație, indiferent dacă este reglementată de o «licență pe categorii» sau de dreptul comun și indiferent dacă această reglementare impune proceduri de înregistrare sau de declarare, care nu solicită furnizorului de servicii poștale în cauză să obțină o decizie explicită a autorității naționale de reglementare înainte de a exercita drepturile ce rezultă din autorizație;

— «licență individuală» înseamnă o autorizație care este acordată de o autoritate națională de reglementare și care oferă unui furnizor de servicii poștale drepturi specifice sau care supune activitățile întreprinderii la obligații specifice suplimentare față de autorizația generală, după caz, dacă furnizorul de servicii poștale nu este abilitat să exercite drepturile în cauză până în momentul în care a primit decizia din partea autorității naționale de reglementare;”

(k) punctul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„17. «utilizator» înseamnă orice persoană fizică sau juridică care beneficiază de o furnizare a unui serviciu poștal în calitate de expeditor sau destinatar;”

(l) punctul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„19. «cerințe esențiale» înseamnă motive generale fără caracter economic care pot determina un stat membru să impună condiții pentru furnizarea serviciilor poștale. Motivele sunt confidențialitatea corespondenței, securitatea rețelei în cazul transportului de bunuri periculoase, respectarea condițiilor de angajare, a sistemelor de securitate socială prevăzute de actele cu putere de lege sau de dispozițiile administrative și de reglementare și/sau de contractul colectiv negociat între

partenerii sociali naționali, în conformitate cu legislația comunitară și națională și, după caz, protecția datelor, a mediului și normele de planificare a teritoriului. Protecția datelor poate să includă protecția datelor cu caracter personal, confidențialitatea informațiilor transmise sau stocate și protecția vieții private;”

(m) se adaugă următorul punct:

„20. «servicii furnizate la un tarif unitar» înseamnă servicii poștale pentru care tariful se stabilește în condițiile generale ale furnizorului (furnizorilor) de serviciu universal pentru trimiterile poștale individuale.”

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că serviciul universal este garantat cel puțin cinci zile lucrătoare pe săptămână, cu excepția unor împrejurări sau condiții geografice considerate excepționale, și că acesta cuprinde cel puțin:

— o colectare;

— o livrare la locuința sau locația fiecărei persoane fizice sau juridice sau, prin derogare, în condițiile determinate de autoritatea națională de reglementare, o livrare la instalații corespunzătoare.”

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Autoritățile naționale de reglementare pot mări limita de greutate a ofertei serviciului universal pentru colete poștale la orice greutate mai mică de 20 de kilograme și pot stabili regimuri speciale pentru livrarea la domiciliu a acestor colete.

Sub rezerva limitei de greutate a ofertei serviciului universal pentru colete poștale ce este stabilită de un anumit stat membru, statele membre se asigură că se distribuie pe teritoriul lor coletele poștale primite din alte state membre și care cântăresc cel mult 20 de kilograme.”

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Dimensiunile minime și maxime pentru trimerile poștale în cauză sunt cele stabilite în dispozițiile relevante adoptate de Uniunea Poștală Universală.”

4. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

(1) Fiecare stat membru asigură garantarea furnizării serviciului universal și informează Comisia cu privire la măsurile pe care le-a adoptat în vederea îndeplinirii obligației respective. Comitetul menționat la articolul 21 este informat asupra măsurilor adoptate de statele membre pentru a asigura furnizarea serviciului universal.

(2) Statele membre pot desemna una sau mai multe întreprinderi ca furnizori de serviciu universal, pentru a acoperi întregul teritoriu național. Statele membre pot desemna diferite întreprinderi pentru furnizarea unor elemente diferite ale serviciului universal și acoperirea unor zone diferite din teritoriul național. În acest caz, statele membre stabilesc, în conformitate cu legislația comunitară, obligațiile și drepturile care le revin acestora și le publică. Statele membre iau, în special, măsuri pentru a se asigura că sunt bazate pe principiile transparenței, nediscriminării și proporționalității condițiile în care sunt atribuite serviciile universale, garantând astfel continuitatea furnizării serviciului poștal universal prin luarea în considerare a rolului esențial pe care acesta îl are pentru coeziunea socială și teritorială.

Statele membre informează Comisia cu privire la identitatea furnizorului (furnizorilor) serviciului universal desemnat (desemnați). Desemnarea unui furnizor de serviciu universal face obiectul unei revizuirii periodice, precum și a unei examinări a modului în care condițiile și principiile prevăzute în prezentul articol sunt respectate. Cu toate acestea, statele membre se asigură că durata acestei desemnări oferă o perioadă suficientă pentru a obține un randament al investițiilor.”

5. La articolul 5, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Dispozițiile alineatului (1) nu aduc atingere măsurilor pe care statele membre le adoptă în conformitate cu cerințele privind interesul public recunoscute de tratat, în special articolele 30 și 46, în ceea ce privește, între altele,

moralitatea publică, siguranța publică, inclusiv cercetările penale și ordinea publică.”

6. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

Statele membre adoptă măsuri pentru a se asigura că utilizatorii și furnizorii de servicii poștale beneficiază periodic de informații suficient de precise și actualizate din partea furnizorului (furnizorilor) de serviciu universal privind caracteristicile speciale ale serviciului universal oferit, în ceea ce privește în special condițiile generale de acces la aceste servicii, precum și tarifele și nivelurile standardelor de calitate. Aceste informații se publică într-un mod adecvat.

Statele membre informează Comisia cu privire la modalitatea în care informațiile care trebuie să fie publicate în conformitate cu primul paragraf urmează să fie puse la dispoziție.”

7. Titlul capitolului 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Finanțarea serviciilor universale”.

8. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

(1) Statele membre nu acordă și nu mențin în vigoare drepturi exclusive sau speciale pentru crearea sau furnizarea de servicii poștale. Statele membre pot finanța furnizarea de servicii universale în conformitate cu unul sau mai multe mijloace prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) sau în conformitate cu orice alt mijloc compatibil cu tratatul.

(2) Statele membre pot asigura furnizarea serviciilor universale prin achiziționarea de astfel de servicii în conformitate cu normele și reglementările privind achizițiile publice, inclusiv, astfel cum se prevede în Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (*), dialogul competitiv sau procedurile negociate, cu sau fără publicarea unui anunț de intenție.

(3) În cazul în care un stat membru stabilește că obligațiile de serviciu universal, astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă, atrag un cost net, calculat în conformitate cu anexa I, și reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul (furnizorii) desemnat (desemnați), acesta poate să introducă:

(a) un mecanism de compensare a furnizorului (furnizorilor) în cauză, din fonduri publice; sau

(b) un mecanism de împărțire a costului net al obligațiilor de serviciu universal între furnizorii de servicii și/sau utilizatori.

(4) În cazul în care costul net este împărțit în conformitate cu alineatul (3) litera (b), statele membre pot stabili un fond de compensare care poate fi finanțat de furnizorii serviciilor și/sau din taxele plătite de utilizatori și este administrat, în acest scop, de un organism independent de beneficiar sau beneficiari. Statele membre pot condiționa acordarea de autorizații furnizorilor de servicii, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2), de îndeplinirea obligației de a contribui financiar la acest fond sau de a respecta obligațiile de serviciu universal. Obligațiile de serviciu universal ale furnizorului (furnizorilor) de serviciu universal prevăzute la articolul 3 pot fi finanțate în acest mod.

(5) Statele membre se asigură că principiile de transparență, nediscriminare și proporționalitate sunt respectate la stabilirea fondului de compensare și la stabilirea nivelului contribuțiilor financiare prevăzute la alineatele (3) și (4). Deciziile adoptate în conformitate cu alineatele (3) și (4) se bazează pe criterii obiective și ușor de verificat și sunt apoi făcute publice.

(*) JO L 134, 30.4.2004, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/97/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 107)."

9. Titlul capitolului 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Condiții de reglementare a furnizării serviciilor poștale și a accesului la rețea”.

10. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

(1) În ceea ce privește serviciile care sunt în afara sferei serviciului universal, statele membre pot introduce autorizații generale în măsura necesară pentru a garanta respectarea cerințelor esențiale.

(2) În ceea ce privește serviciile din sfera serviciului universal, statele membre pot introduce proceduri de autorizare, inclusiv licențe individuale, în măsura necesară pentru a garanta respectarea cerințelor esențiale și a asigura furnizarea serviciului universal.

Acordarea autorizațiilor poate:

— să fie supusă obligațiilor de serviciu universal;

— dacă este necesar și justificat, să impună cerințe privind calitatea; disponibilitatea și realizarea serviciilor în cauză;

— după caz, să fie supusă unei obligații de a efectua o contribuție financiară la mecanismele de compensare menționate la articolul 7, în cazul în care furnizarea serviciului universal atrage un cost net și reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul (furnizorii) de serviciu universal, desemnat (desemnați) în conformitate cu articolul 4;

— după caz, să fie supusă unei obligații de a contribui financiar la costurile operaționale ale autorității naționale de reglementare menționate la articolul 22;

— după caz, să fie supusă unei obligații de respectare a condițiilor de muncă stabilite de legislația națională sau să impună o asemenea obligație.

Obligațiile și cerințele enunțate la prima liniuță și la articolul 3 pot fi impuse numai furnizorilor de serviciu universal desemnați.

Cu excepția cazului în care întreprinderile au fost desemnate ca furnizori de serviciu universal în conformitate cu articolul 4, autorizațiile nu pot:

— să fie limitate ca număr;

- pentru aceleași elemente ale serviciului universal sau zone ale teritoriului național, să impună obligații de serviciu universal și, în același timp, contribuții financiare la un mecanism de compensare;
- să reia condițiile aplicabile întreprinderilor, în virtutea unei alte legislații naționale, care nu este specifică acestui sector;
- să impună alte condiții tehnice sau de funcționare, decât cele necesare pentru a îndeplini obligațiile prevăzute în prezenta directivă.

(3) Procedurile, obligațiile și cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2) sunt transparente, accesibile, nediscriminatorii, proporționale, precise și lipsite de ambiguitate, făcute publice în prealabil și bazate pe criterii obiective. Statele membre se asigură că motivele de refuzare sau retragere a autorizației în totalitate sau parțial sunt comunicate solicitantului și stabilesc o procedură de recurs.”

11. La articolul 10, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Parlamentul European și Consiliul, hotărând pe baza unei propuneri a Comisiei și în conformitate cu articolele 47 alineatul (2), articolele 55 și 95 din tratat, adoptă măsurile necesare pentru armonizarea procedurilor prevăzute la articolul 9 de reglementare a furnizării comerciale a serviciilor poștale destinate publicului.”

12. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Parlamentul European și Consiliul, hotărând pe baza unei propuneri a Comisiei și în conformitate cu articolele 47 alineatul (2), 55 și 95 din tratat, adoptă măsurile de armonizare necesare pentru a se asigura că utilizatorii și furnizorul sau furnizorii de servicii poștale au acces la rețeaua poștală în condiții transparente și nediscriminatorii.”

13. Se introduce următorul articol:

„Articolul 11a

Ori de câte ori este necesar pentru protejarea intereselor utilizatorilor și/sau promovarea unei concurențe eficiente și în virtutea condițiilor și a legislației naționale, statele membre se asigură că există condiții de acces, transparente și nediscriminatorii, la elemente ale infrastructurii poștale și la servicii poștale care intră în sfera serviciului universal, precum: sistemul de coduri poștale, baza de date a adreselor, căsuțele poștale, cutiile poștale, informațiile cu privire la schimbarea de adresă, serviciul de schimbare de destinație și serviciul de retur la expeditor. Această dispoziție nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta măsuri care să asigure accesul la rețeaua poștală în condiții transparente, proporționale și nediscriminatorii.”

14. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Statele membre adoptă măsuri pentru a se asigura că tarifele pentru fiecare dintre serviciile care alcătuiesc serviciul universal sunt conforme cu principiile următoare:

- tarifele trebuie să fie accesibile și stabilite astfel încât toți utilizatorii, indiferent de poziția geografică și ținând seama de condițiile naționale specifice, să aibă acces la serviciile furnizate. Statele membre pot menține sau introduce furnizarea unui serviciu poștal gratuit destinat nevăzătorilor sau persoanelor cu deficiențe de vedere;
- tarifele trebuie să fie orientate în funcție de costuri și să stimuleze furnizarea unui serviciu universal eficient. Ori de câte ori este necesar din motive legate de interesul public, statele membre pot decide ca un tarif uniform să fie aplicat serviciilor furnizate la un tarif unitar și altor trimiteri poștale pe întreg teritoriul lor național și/sau către teritoriile altor state;
- aplicarea unui tarif uniform nu exclude dreptul furnizorului sau furnizorilor serviciului universal de a încheia acorduri tarifare individuale privind prețurile cu utilizatorii;
- tarifele trebuie să fie transparente și nediscriminatorii;

— ori de câte ori furnizorii de serviciu universal aplică tarife speciale, de exemplu pentru serviciile furnizate pentru întreprinderi, trimiteri poștale interne în număr mare sau colectori de corespondență de la mai mulți utilizatori, aceștia aplică principii de transparență și nediscriminare cu privire atât la tarife, cât și la condițiile aferente. Tarifele și condițiile asociate se aplică similar atât între părți terțe diferite, cât și între părți terțe și furnizorii de servicii universale care oferă servicii echivalente. Orice astfel de tarife sunt disponibile și pentru utilizatori, în special pentru cei individuali, pentru întreprinderile mici și mijlocii, care expediază corespondența în condiții similare.”

15. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că sistemul de contabilitate a furnizorilor de serviciu universal funcționează în conformitate cu dispozițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Furnizorii de serviciu universal țin o evidență contabilă separată în cadrul contabilității interne pentru a face clar diferența între fiecare dintre serviciile și produsele incluse în sfera serviciului universal și cele care sunt în afara sferei serviciului universal. Această separație contabilă este folosită drept dată de intrare la calculul de către statele membre al costului net al serviciului universal. Asemenea sisteme interne de evidență contabilă operează pe baza principiilor consistenței tratamentului contabil și obiectivității justificării.

(3) Sistemele de evidență contabilă menționate la alineatul (2), fără a aduce atingere alineatului (4), alocă costurile în felul următor:

(a) costurile care se pot aloca direct unui serviciu sau produs anume se alocă în acest fel;

(b) costurile comune, respectiv costurile care nu se pot aloca direct unui anumit serviciu sau produs, se alocă în felul următor:

(i) oricând este posibil, costurile comune se alocă pe baza unei analize directe a originii costurilor;

(ii) în cazul în care analiza directă nu este posibilă, categoriile de costuri comune se alocă pe baza unei legături indirecte cu o altă categorie de cost sau alt grup de categorii de costuri pentru care este posibilă o alocare sau o reprezentare directă; legătura indirectă se bazează pe structuri de costuri comparabile;

(iii) în cazul în care nu se pot determina modalități directe sau indirecte de alocare a costurilor, categoria de cost se alocă pe baza unui factor de repartizare general calculat folosind o marjă a tuturor cheltuielilor alocate sau imputate direct sau indirect fiecărui serviciu din sfera serviciului universal, pe de o parte, și altor servicii, pe de altă parte;

(iv) costurile comune, necesare atât pentru furnizarea serviciilor universale, cât și a celor neuniversale, se alocă în mod adecvat; se impune aplicarea aceluiași factori de cost atât în cazul serviciilor universale, cât și al celor neuniversale.”

(b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) În cazul în care un stat membru nu a folosit un mecanism de finanțare pentru furnizarea serviciului universal, astfel cum este permis în conformitate cu articolul 7, și în cazul în care autoritatea națională de reglementare are convingerea că niciunul dintre furnizorii serviciului universal desemnați din statul respectiv nu primește un ajutor de stat, sub o formă mascată sau în alt mod, și că, pe piață, concurența este pe deplin eficientă, autoritatea națională de reglementare poate decide să nu aplice cerințele prevăzute de prezentul articol.”

(c) se adaugă următoarele două alineate:

„(9) Cu toate acestea, prezentul articol se poate aplica furnizorului de servicii desemnat înaintea datei finale pentru deschiderea completă a pieței, în măsura în care nu au fost desemnați alți furnizori de serviciu universal. Autoritatea națională de reglementare informează în prealabil Comisia cu privire la orice astfel de decizie.

(10) Statele membre pot solicita furnizorilor de servicii poștale care au obligația de a contribui la un fond de compensare, să introducă un sistem adecvat de evidență contabilă separată pentru a asigura funcționarea fondului.”

16. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) la al treilea paragraf, a doua liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— Parlamentul European și Consiliul în cazul serviciilor transfrontaliere intracomunitare (a se vedea anexa II). O viitoare adaptare a acestor standarde la progresul tehnic sau la evoluția pieței se face în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (2).”

(b) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Un control independent al calității se efectuează cel puțin o dată pe an de către organisme externe care nu au legături cu furnizorii de servicii universale, în condiții standardizate care se stabilesc în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (2) și face obiectul unor rapoarte publicate cel puțin o dată pe an.”

17. La articolul 18, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În conformitate cu articolul 16, standardele de calitate pentru serviciile transfrontaliere intracomunitare sunt prevăzute în anexa II.

(2) În situații excepționale referitoare la infrastructură sau condițiile geografice, autoritățile naționale de reglementare pot stabili derogări de la standardele de calitate prevăzute în anexa II. În cazul în care autoritățile naționale de reglementare stabilesc derogări în acest sens, ele informează de îndată Comisia asupra acestui fapt. Comisia prezintă un raport anual privind notificările primite în timpul celor 12 luni anterioare Comitetului menționat la articolul 21, pentru informarea sa.”

18. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

(1) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii poștale pun la dispoziția utilizatorilor proceduri transparente, simple și necostisitoare pentru soluționarea reclamațiilor acestora, în special în cazuri de pierdere, furt, deteriorare sau neconformitate cu standardele de calitate a serviciilor (inclusiv proceduri pentru determinarea responsabilității în cazuri în care sunt implicați mai mulți operatori), fără a aduce atingere dispozițiilor naționale sau internaționale corespunzătoare cu privire la sistemele de compensare.

Statele membre adoptă măsuri pentru a garanta că procedurile prevăzute la primul paragraf permit o soluționare echitabilă și rapidă a litigiilor, punând la dispoziție, dacă acest lucru se justifică, un sistem de rambursare și/sau de compensare.

Statele membre încurajează, de asemenea, dezvoltarea unor proceduri independente, extrajudiciare, de soluționare a litigiilor între furnizorii de servicii poștale și utilizatori.

(2) Fără a aduce atingere altor posibilități de recurs sau căi de atac, în conformitate cu legislația națională și comunitară, statele membre se asigură că utilizatorii, acționând individual sau, în cazul în care legislația internă o permite, împreună cu organizații care reprezintă interesele utilizatorilor și/sau ale consumatorilor, pot introduce în fața unei autorități naționale competente cereri în cazurile în care reclamațiile utilizatorilor împotriva întreprinderilor care furnizează servicii poștale din sfera serviciului universal nu au fost soluționate în mod satisfăcător.

În conformitate cu articolul 16, statele membre se asigură că furnizorii de servicii universale și, dacă este cazul, întreprinderile care furnizează servicii din sfera serviciului universal publică, alături de raportul anual privind controlul calității lor, informații privind numărul de reclamații și modul în care acestea au fost tratate.”

19. Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE cu respectarea dispozițiilor articolului 8.”

20. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

(1) Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități naționale de reglementare pentru sectorul poștal, care sunt distincte legal și independente operațional de operatorii poștali. Statele membre care păstrează proprietatea sau controlul asupra furnizorilor de servicii poștale asigură separarea structurală efectivă a funcției de reglementare de activitățile legate de proprietate sau control.

Statele membre informează Comisia cu privire la autoritățile naționale de reglementare pe care le-au desemnat pentru a îndeplini sarcinile stabilite de prezenta directivă. Acestea publică sarcinile care trebuie să fie îndeplinite de către autoritățile naționale de reglementare, într-un mod ușor accesibil, în special în cazul în care aceste sarcini sunt încredințate mai multor organisme. Statele membre asigură, după caz, consultarea și cooperarea în probleme de interes comun, între aceste autorități și autoritățile naționale însărcinate cu punerea în aplicare a legislației privind concurența și a legislației în materie de protecție a consumatorilor.

(2) Autoritățile naționale de reglementare au sarcina specială de a asigura respectarea obligațiilor care decurg din prezenta directivă, în special prin stabilirea de proceduri de monitorizare și de reglementare, pentru a garanta furnizarea serviciului universal. De asemenea, acestea pot fi însărcinate cu asigurarea conformității cu normele de concurență în sectorul poștal.

Autoritățile naționale de reglementare cooperează îndeaproape și își oferă reciproc asistență pentru facilitarea punerii în aplicare a prezentei directive în cadrul organismelor existente corespunzătoare.

(3) Statele membre asigură existența, la nivel național, a unor mecanisme eficiente prin care orice utilizator sau furnizor de servicii poștale care este afectat de o decizie a unei autorități naționale de reglementare are dreptul de a ataca decizia în fața unui organism independent de părțile implicate. Până la soluționarea unei asemenea acțiuni, decizia autorității naționale de reglementare rămâne valabilă, cu excepția cazului în care organismul în fața căruia se exercită calea de atac decide altfel.”

21. Se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL 9a

Furnizarea informațiilor

Articolul 22a

(1) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii poștale furnizează toate informațiile, în special autorităților naționale de reglementare, inclusiv informațiile financiare și informațiile privind furnizarea serviciului universal, în special în vederea:

(a) garantării de către autoritățile naționale de reglementare a conformității cu dispozițiile din prezenta directivă sau cu deciziile adoptate în temeiul prezentei directive;

(b) realizării de statistici clar definite.

(2) Furnizorii de servicii poștale furnizează aceste informații cu promptitudine, la cerere, și, atunci când este necesar, în mod confidențial, în conformitate cu termenele și la nivelul de detaliere impuse de autoritatea națională de reglementare. Aceste informații solicitate de autoritatea națională de reglementare sunt proporționale cu necesitățile pentru îndeplinirea sarcinilor acesteia. Autoritatea națională de reglementare prezintă motivele care justifică cererea sa de informații.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare furnizează Comisiei, la cerere, informații corespunzătoare și relevante care să îi permită acesteia să își îndeplinească atribuțiile, în conformitate cu prezenta directivă.

(4) În cazul în care informațiile sunt considerate confidențiale de către o autoritate națională de reglementare, în conformitate cu regulile de confidențialitate comunitare și naționale, Comisia și autoritățile naționale de reglementare respectă această confidențialitate.”

22. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

La fiecare patru ani și pentru prima dată până la 31 decembrie 2013, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind aplicarea prezentei directive, inclusiv informațiile corespunzătoare despre evoluțiile din sectorul poștal, în special cu privire la aspectele economice, sociale, cele privind ocuparea forței de muncă și cele tehnologice, precum și la calitatea serviciului. Raportul este însoțit, după caz, de propuneri adresate Parlamentului European și Consiliului.”

23. Se introduce următorul articol:

„Articolul 23a

Comisia acordă asistență statelor membre privind aplicarea prezentei directive, inclusiv cu privire la determinarea unui eventual cost net al serviciului universal.”

24. Articolele 24, 25, 26 și 27 se elimină.

25. Se introduce anexa I cu următorul text:

„ANEXA I

Îndrumări privind calculul unui eventual cost net al serviciului universal

Partea A: Definiția obligațiilor de serviciu universal

Obligațiile de serviciu universal se referă la obligațiile, menționate la articolul 3, impuse unui furnizor de servicii poștale de către un stat membru, referitoare la asigurarea unui serviciu poștal într-o zonă geografică dată, incluzând, dacă este necesar, tarife uniforme în zona geografică respectivă pentru furnizarea serviciului în cauză sau a anumitor servicii gratuite pentru nevăzători sau persoane cu deficiențe de vedere.

Obligațiile respective pot include, printre altele:

- un număr de zile de livrare, superior celui menționat în prezenta directivă;
- accesibilitatea punctelor de acces, pentru respectarea obligațiilor de serviciu universal;
- accesibilitatea tarifelor de serviciu universal;
- prețuri uniforme pentru serviciul universal;
- furnizarea unor servicii gratuite pentru nevăzători sau persoane cu deficiențe de vedere.

Partea B: Calcularea costului net

Autoritățile naționale de reglementare iau în considerare toate mijloacele posibile de stimulare a furnizorilor de servicii poștale (desemnați sau nu) pentru îndeplinirea obligațiilor lor de serviciu universal în mod eficient.

Costul net al obligației de serviciu universal este orice cost legat de funcționarea serviciului universal și necesar

furnizării acestuia. Costul net al obligațiilor de serviciu universal se calculează ca diferență dintre costul net suportat de un furnizor de serviciu universal desemnat supus obligațiilor de serviciu universal și cel suportat de același furnizor de servicii poștale, în cazul în care și-ar desfășura activitatea fără a avea obligații de serviciu universal.

Calculul ia în considerare toate elementele corespunzătoare, inclusiv beneficiile intangibile și comerciale care pot fi realizate de furnizorul desemnat de serviciu universal, dreptul de a realiza un profit rezonabil și măsurile de stimulare a rentabilității;

Trebuie să se acorde atenția cuvenită evaluării corecte a costurilor pe care orice furnizor de serviciu universal desemnat le-ar fi evitat dacă nu ar fi existat obligația de serviciu universal. Calculul costului net trebuie să evalueze beneficiile, inclusiv cele intangibile, ale operatorului de serviciu universal.

Calculul se bazează pe costurile alocabile:

- (i) elementelor de servicii identificate care nu pot fi furnizate decât în pierdere sau la costuri diferite de cele practicate în condiții comerciale normale. Această categorie poate include elemente de serviciu, precum serviciile definite în partea A;
- (ii) anumitor utilizatori sau grupuri de utilizatori care, luând în considerare costul de furnizare a serviciului specificat, venitul obținut și orice tarife uniforme impuse de statul membru, nu pot fi deserviți decât în pierdere sau la costuri diferite de cele practicate în condiții comerciale normale.

Această categorie cuprinde utilizatorii sau grupurile de utilizatori cărora nu le-ar fi oferite servicii de către un operator comercial dacă acesta nu ar avea obligația de serviciu universal.

Calculul costului net al anumitor aspecte specifice obligațiilor de serviciu universal se efectuează separat, pentru a evita calculul dublu al beneficiilor directe sau indirecte și al costurilor. Costul total net al obligațiilor de serviciu universal pentru orice furnizor de serviciu universal desemnat se calculează ca suma costurilor nete asociate fiecărei componente a acestor obligații de serviciu universal, luând în considerare orice beneficiu intangibil. Autoritatea națională de reglementare are responsabilitatea verificării acestui calcul. Furnizorul (furnizorii) de serviciu universal cooperează cu autoritatea națională de reglementare, pentru a facilita verificarea costului net.

Partea C: Acoperirea costurilor nete ale obligațiilor de serviciu universal

Recuperarea sau finanțarea costurilor nete ale obligațiilor de serviciu universal poate necesita ca furnizorii de serviciu universal desemnați să fie compensați pentru serviciile furnizate în condiții necomerciale. Întrucât această compensare implică transferuri financiare, statele membre trebuie să garanteze că acestea sunt efectuate în mod obiectiv, transparent, nediscriminatoriu și proporționat. Aceasta înseamnă că transferurile trebuie să determine, pe cât posibil, cea mai mică denaturare posibilă a concurenței și a cererii utilizatorilor.

În conformitate cu articolul 7 alineatul (4), un mecanism de repartizare bazat pe un fond ar trebui să utilizeze un mecanism transparent și neutru pentru colectarea contribuțiilor, care să evite pericolul dublei impunerii care să afecteze atât rezultatele cât și datele de intrare ale unei întreprinderi.

Organismul independent care administrează fondul este responsabil cu colectarea contribuțiilor de la întreprinderile care sunt obligate să contribuie la costul net al obligațiilor de serviciu universal în statele membre și supraveghează transferul sumelor datorate către întreprinderile îndreptățite să primească plăți din fond.”

26. Anexa existentă devine anexa II.

Articolul 2

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2010. Acestea informează de îndată Comisia asupra acestui fapt.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc metodele de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele actelor cu putere de lege și a actelor administrative cu privire la aplicarea prezentei directive.

Articolul 3

(1) Prin derogare de la articolul 2, următoarele state membre pot amâna punerea în aplicare a prezentei directive până la 31 decembrie 2012, pentru a continua să rezerve servicii pentru furnizorul (furnizorii) de serviciu universal:

- Republica Cehă
- Grecia
- Cipru
- Letonia
- Lituania
- Luxemburg
- Ungaria
- Malta
- Polonia
- România
- Slovacia

Aceste state membre pot decide să pună în aplicare mai devreme prezenta directivă.

(2) Statele membre în cauză notifică până la 27 august 2008 Comisiei intenția lor de a recurge la termenul de punere în aplicare prevăzut la alineatul (1).

(3) Statele membre care abrogă drepturile rezervate până la 31 decembrie 2012 pot, între 1 ianuarie 2011 și 31 decembrie 2012, să refuze să acorde, pentru serviciile care făceau obiectul unui drept rezervat care a fost abrogat, autorizația menționată la articolul 9 alineatul (2) din Directiva 97/67/CE, operatorilor poștali care furnizează servicii din sfera serviciului universal, precum și societăților controlate de aceștia, cărora li s-a acordat un drept rezervat într-un alt stat membru.

Articolul 4

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasburg, 20 februarie 2008.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
J. LENARČIČ